

MANIFEST D'EUCat PEL PRIMER DE MAIG DE 2020

Celebrem aquest Primer de Maig, dia de la classe treballadora, en unes condicions inèdites: en plena crisi provocada per la pandèmia mundial del coronavirus. Aquesta crisi sense precedents està afectant no sols la manera de relacionar-nos i els nostres hàbits quotidians, també –i especialment- a l'economia i, per tant, a les relacions laborals i les condicions econòmiques de la classe treballadora.

Des d'Esquerra Unida creiem que hi ha una sortida justa, social i democràtica de la crisi i que això requereix un canvi profund en les polítiques econòmiques que es van aplicant per part dels diferents governs durant l'última dècada. En la crisi econòmica del 2008, els governs de torn facilitaren l'acomiadament, abaratiren costos i van desregular el mercat de treball; van deteriorar, en definitiva, els drets de la classe treballadora. Avui, sota el Govern de coalició les mesures estan dirigides a garantir la protecció de les classes populars, especialment als sectors més vulnerables.

La crisi sanitària, que ja s'ha transformat en una nova crisi econòmica i social, no ha de servir com a coartada perquè la majoria social paguem novament els plats trencats per una minoria privilegiada que, com el 2008, està veient oportunitats de negoci. Per això, entenem que són necessàries propostes com el blindatge dels serveis públics, més inversió pública i una reforma fiscal perquè els rics també paguin com diu la Constitució.

Aquest Primer de Maig, serà un Dia Internacional del Treball atípic en molts sentits, el més evident serà en la mateixa celebració de la jornada de lluita i reivindicació. Milions de treballadors i treballadores estem veient l'enfonsament de les polítiques neoliberals degudes al mandat d'una Unió Europea que ha d'abandonar el missatge del 'salvi's qui pugui' si vol estar a l'altura d'aquest moment històric. Des d'Esquerra Unida seguim apostant per l'Europa dels pobles, solidària i democràtica, que entengui aquesta crisi com una oportunitat per sortir més fortes entorn de mesures d'inversió pública i protecció social.

Junt amb aquest panorama complex, se suma l'amenaça de l'extrema dreta i d'una dreta que s'està deixant emportar a posicions antidemocràtiques. Les dretes han mostrat una actitud deslleial i bel·ligerant des del primer dia amb el Govern de coalició perquè, tot i les dificultats, està defensant els drets socials de la classe treballadora i els sectors populars. Les dretes tenen un projecte nítid de classe que passa pel blindatge dels privilegis de les elits econòmiques. Des del primer moment van veure en la crisi del coronavirus una oportunitat per assetjar al Govern utilitzant mètodes fins aleshores inimaginables.

Les elits econòmiques i polítiques no volen fer caure al Govern únicament per qüestions ideològiques, sinó perquè posant les bases per a una sortida de reconstrucció social, democràtica i popular de la crisi. Alguns exemples de polítiques que caminen en aquesta direcció són la facilitació d'ERTO coberts per l'Estat perquè no es perdin llocs de treball en aquesta crisi, la creació d'una unitat de gestió per supervisar l'acompliment dels drets laborals, la prohibició d'acomiadaments, el permís retribuït pels treballadors i treballadores no essencials, el subsidi per les empleades de llar i l'ampliació de la cobertura social, per exemple, als treballadors i treballadores autònomes per primera vegada en la història del nostre país. Aquestes polítiques són les que realment molesten a les elits econòmiques i a les dretes, fet que ens porta a cridar l'atenció en què la seva gestió en aquests moments seria molt diferent, dramàticament antidemocràtica i injusta.

La crisi està posant de manifest que ens està salvant tot allò que no existiria en el projecte de societat de les dretes: serveis públics, Estat protector i lligams comunitaris de cures. En la societat 'ideal' de les dretes sols podrien salvar-se els més rics, aquells que poguessin permetre's viure aïllats de la societat. Després de la crisi sanitària i en els debats entorn de la reconstrucció social del país, recalcarem la necessitat de blindar els serveis públics com la sanitat i l'educació, sectors estratègics de l'economia, així com del reconeixement efectiu de les tasques de cures.

Denunciem, un dia com avui, els atacs de les dretes a les organitzacions de classe, últim bastió de defensa dels drets dels treballadors i treballadores, tractant de debilitar-les en un moment en què són més necessàries que mai; i fem valdre el seu paper com a interlocutors socials i com a garants de què el treball i els serveis es continuen prestant en les millors condicions de seguretat i salut, respectant els drets i condicions pactades.

Des d'Esquerra Unida seguim anteposant els drets dels treballadors i treballadores del nostre país per què, en la senda de la justícia social, avancem cap a una societat en què homes i dones convivim en igualtat d'oportunitats, on el treball sigui un dret i totes les persones tinguem cobertes les necessitats bàsiques per a desenvolupar-nos dignament com éssers humans.

Per això necessitem un canvi en el model productiu que escometi la reindustrialització que el nostre país necessita per guanyar sobirania respecte als anomenats 'mercats' internacionals, això és, enfront del gran capital transnacional. Únicament així deixarem de ser dependents dels especuladors que únicament busquen la maximització dels seus beneficis privats, per sobre inclús de la salut de la ciutadania.

La crisi de la COVID-19 ha posat de manifest les greus conseqüències de les polítiques de privatització, amb especial acarnissament en el sector de la sanitat, especialment en un moment en què ha quedat clar que sols la sanitat pública ens protegeix a tots i totes. Malgrat l'escassetat de recursos generats per les retallades, els treballadors i treballadores sanitàries estan donant un exemple de professionalitat i sacrifici.

No podem ignorar que som les dones, sempre, qui més sofrim les conseqüències del neoliberalisme i de les crisis. La feina i els serveis de cures es veuen afectades per les treballadores en general i en particular per a les treballadores informals i les treballadores domèstiques. La nostra capacitat per aconseguir els nostres mitjans de vida es veu altament afectada per la crisi. Recordem que les dones som el 85% del personal d'infermeria i quasi el 100% del personal de neteja d'hospitals; som el 70% de les treballadores de farmàcia, el 90% de les treballadores de neteja d'empreses, hotels i llars (junt amb el servei d'empleades domèstiques) i prop del 85% de les caixeres de supermercats. Hem de combatre la feminització de la pobresa, la manca de drets, la divisió sexual del treball i la doble explotació.

La classe treballadora no hem oblidat encara el que va suposar la crisi del 2008. Els sectors més vulnerables es van veure obligats a sobreviure gràcies a les xarxes de solidaritat, mentre les oligarquies van mantenir intactes els seus privilegis a costa del deteriorament de les condicions de vida de la majoria social. Per això, en Esquerra Unida ho tenim clar: un país just i democràtic tira endavant sense deixar a ningú enrere, és sensible amb les persones més desprotegides i defensa els drets d'aquells i aquelles que demostren dia a dia amb el seu esforç que el motor del país són els treballs de vegades menys reconeguts; a tots ells i elles: gràcies. Per cuidar-nos en els moments difícils i per tirar endavant el país cada dia.

Per primera vegada des de les més de 35 modificacions que ha sofert l'Estatut dels treballadors, els sindicats poden intervenir en les negociacions, encara que no existeixin representants sindicals en els centres de treball afectats. La tasca dels companys i companyes sindicalistes que lluiten als centres de treball per defensar els drets laborals és imprescindible en l'actual crisi. Fem una crida a l'organització sindical i col·lectiva de la classe treballadora com a millor eina per a la nostra defensa. De la mateixa manera, cridem a participar en les mobilitzacions sindicals, des de la gran mobilització virtual que convoquen CCOO i UGT, fins a qualsevol jornada de reivindicació que totes les organitzacions sindicals de classe han plantejat per avui en la lluita per a la millora de les condicions de vida de la classe treballadora.

Els treballadors i les treballadores són essencials sempre. Amb crisi i sense ella.

**PERQUÈ NINGÚ ES QUEDI ENRERE
EN EL SUPORT ALS SINDICATS DE CLASSE
PER A LA MILLORA DE LA VIDA DE LA MAJORIA TREBALLADORA**

VISCA EL PRIMER DE MAIG!

